

Številka: U-I-479/22-30

Datum: 20. 2. 2023

ODKLONILNO LOČENO MNENJE SODNICE DR. KATJE ŠUGMAN STUBBS K SKLEPU ŠT. U-I-479/22 Z DNE 16. 2. 2023

Sklepa o začasnem zadržanju Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Radioteleviziji Slovenija (ZRTVS-1B)¹ nisem mogla podpreti. Še več; od njega se v celoti distanciram, tako v vsebinskem kot v metodološkem smislu. Celo, če bi se vsebinsko lahko strinjala s sklepom, ga ne bi mogla podpreti, ker ne naredi tega, kar bi *lege artis* sklep o začasnem zadržanju v skladu s standardi Ustavnega sodišča moral. Po mojem mnenju sklep ostaja nedomišljen, v ključnem delu neobrazložen in rezultatsko zaletav.

I. Narava odločanja o začasnem zadržanju

Za začetek je treba ponovno poudariti, da se pri odločanju o začasnem zadržanju sodišče ne ukvarja z vsebinsko presojo skladnosti zakona z ustavo; o tem bo Ustavno sodišče odločalo kasneje. Bistvo vsakega sklepa o začasnem zadržanju je preprečevanje težko popravljivih škodljivih posledic, ki bi nastale z izvrševanjem izpodbijanega predpisa; vsebinska presoja sledi šele kasneje.² Po ustaljeni ustavnosodni presoji mora Ustavno sodišče tehtati med dvojim: škodljivimi posledicami, ki bi nastale, če bi se izpodbijani (vedno zgolj domnevno protiustavni) predpis začel izvrševati, in škodljivimi posledicami, ki bi nastale, če se izpodbijane določbe ne bi izvrševale, pa bi se v kasnejši ustavnosodni presoji izkazalo, da niso v neskladju z Ustavo.³ Takšno tehtanje je srčika presoje pri odločitvah o začasnem zadržanju.

---

¹ Uradni list RS, št. 163/22.

² Po prvem odstavku 39. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo, 109/12, 23/20 in 92/21 – v nadaljevanju ZUstS) sme Ustavno sodišče do končne odločitve v celoti ali delno zadržati izvršitev predpisa, če bi zaradi njegovega izvrševanja lahko nastale težko popravljive škodljive posledice.

³ Glej recimo sklepe št. U-I-182/21, U-I-184/21 z dne 16. 9. 2021 (Uradni list RS, št. 154/21), 4. točka obrazložitve, št. U-I-64/22, U-I-65/22 z dne 10. 3. 2022 (Uradni list RS, št. 38/22), 8. točka

Ustavno sodišče izvajanje zakona zadrži, če škodljive posledice prvega (torej izvrševanja protiustavnega predpisa) pretehtajo nad drugimi (torej neizvrševanjem določb, ki bi se kasneje, v vsebinski presoji, izkazale za skladne z Ustavo).⁴

II. Postopek odločanja in vprašanje pravnega interesa

Pobudnikov je v naši zadevi pet: štirje individualni pobudniki (generalni direktor RTV Slovenija, direktor televizije, predsednik Programskega sveta RTV in namestnica predsednika Nadzornega sveta) in RTV kot pravna oseba. Na drugi strani nastopata Državni zbor ter Vlada kot nasprotna udeleženca. V sklepu so korektno povzete navedbe obeh strani (1.–15. točka obrazložitve). Vendar se mora pravniku že ob navedbi pobudnikov postaviti ključno vprašanje: ali lahko ob presoji začasnega zadržanja vse pobudnike, ki so v zelo različnih pravnih položajih, obravnavamo enako in torej malo počez.⁵ V nadaljevanju se bo namreč postavilo vprašanje pravnega interesa vsakega od petih pobudnikov in odgovori na to vprašanje verjetno ne bodo enoznačni.

Tudi znotraj skupine individualnih pobudnikov gre za (vsaj) dve različni skupini. Če naštejemo samo najbolj očitno razliko: oba direktorja sta z RTV v delovnem razmerju, medtem ko za tretjega in četrtega pobudnika to ne velja. Če zadevo zadržimo ali ne, sta mandata obema direktorjema prenehala. Zadržanje ali nezadržanje jima mandatov ne more povrniti.⁶ Položaj obeh članov organov pa je sploh specifičen. Peta pobudnica pa je pravna oseba, katere interesi so gotovo drugačne narave kot interesi individualnih pobudnikov.

Sklep se tej zadregi poskuša izogniti tako, da se s temi še kako pomembnimi razlikami ne ukvarja, temveč zgolj pavšalno navrže, da imajo v kontekstu obravnavane zadeve večjo težo možne posledice zadržanja na sistemski ravni za RTV kot pa tiste, ki se nanašajo na pravne položaje prvih štirih individualnih pobudnikov (21. točka obrazložitve). Sama se sicer strinjam s tem, da je v ospredju tehtanja lahko predvsem

---

obrazložitve, št. U-I-4/20 z dne 5. 3. 2020 (Uradni list RS, št. 19/20), 24. točka obrazložitve, in št. U-I-83/20 z dne 16. 4. 2020 (Uradni list RS, št. 58/20), 21. točka obrazložitve.

⁴ Človeško je, da vsak sodnik pri tem tehtanju nekoliko prejudicira že vsebinsko presojo določenega predpisa, kolikor pač lahko glede na svoje znanje in izkušnje presodi. Zato je v nekaterih zakonih relevanten element pri izdaji začasnih odredb tudi (*prima facie*) verjetnost uspeha z določenim pravnim sredstvom.

⁵ Točno to razliko je, recimo, Ustavno sodišče upoštevalo pri odločanju o začasnem zadržanju v zadevi št. U-I-823/21. Glej 22. in 23. točko obrazložitve sklepa z dne 23. 12. 2021.

⁶ To vprašanje je, recimo, relevantno za ocenjevanje škode, ki bi lahko za ta dva posameznika nastala pri začasnem zadržanju oziroma brez njega.

(če ne že izključno) interes pete pritožnice, RTV,⁷ vendar pa menim, da bi moral dobro obrazložen sklep pojasniti, zakaj in kako je Ustavno sodišče prišlo do tega sklepa. Tudi v diskusiji so se, kljub tej zamejitvi v sklepu, pogosto pojavljali argumenti, ki so se nanašali na individualne pobudnike, kar ne dokazuje samo, da so tudi ti argumenti vplivali na odločanje, pa v sklepu niso izraženi, ampak tudi, da tudi pri tem razlikovanju večine nastopa miselna zmeda. Ali ne bi bilo morda bolje že na tej točki razčistiti z vprašanjem pravnega interesa individualnih pobudnikov in vedeti, zakaj in s katerimi razlogi se zakon začasno zadrži, kot pa individualne pobudnike puščati v negotovosti in namigovati, da se zdi njihov položaj manj pomemben?

III. Odsotnost ključnega elementa sklepa – tehtanja

V 22. točki obrazložitve Ustavno sodišče ugotovi, da bi težko popravljive posledice za institucionalno samostojnost RTV lahko nastale v obeh primerih: če zakon zadržimo ali ne.⁸ Tej trditvi vsaj *a priori* ni mogoče oporekati. Vendar se od te točke naprej od Ustavnega sodišča pričakuje artikuliranje razlogov, ki nastopajo na eni in drugi strani, razlogov, ki jih je Ustavno sodišče štelo za relevantne pri svoji presoji. Pri tem povzemanje navedb obeh strank v 20. točke obrazložitve gotovo ne more biti dovolj.⁹ Ustavno sodišče lahko namreč upošteva tudi razloge, ki jih stranke niso navajale,¹⁰ in ne upošteva nekaterih razlogov, ki so jih navajale. Temu delu pa bi moralo slediti tehtanje – razlogovanje, ki pojasni, kateri so bili tisti razlogi, ki so po presoji Ustavnega sodišča prevesili tehtnico v določeno smer.¹¹ Tudi zelo pozoren bralec takšno utemeljitev išče zaman.

---

⁷ Če zadevo zadržimo ali ne, sta mandata obema direktorjema prenehala. Zadržanje ali nezadržanje jima mandatov ne more povrniti. Vprašanje je celo, ali ga lahko vsebinska odločitev. Položaj obeh članov organov pa je sploh specifičen.

⁸ Glej tudi 19. točko obrazložitve sklepa.

⁹ Za primerjavo glej recimo temeljito obrazloženo tehtanje v sklepu št. Up-411/19 z dne 27. 5. 2019, 5. točka obrazložitve, pa bolj sumaren, ampak vseeno jasen prikaz razlogov na eni in na drugi strani v sklepu št. U-I-83/20, točki 23 in 24 obrazložitve.

¹⁰ Še več; zadevo lahko zadrži celo po uradni dolžnosti, četudi stranke tega sploh ne predlagajo. Glej recimo lepo ponazoritev sumiranja razlogov in tehtanja v sklepu št. U-I-144/19 z dne 4. 7. 2019 (Uradni list RS, št. 48/19), 8.–10. točka obrazložitve.

¹¹ Glej recimo primerljivo zadevo št. U-I-823/21, kjer Ustavno sodišče res tehta. Prav tako ločuje med pravnim položajem posameznikov in institucije. Zaradi primerljivosti navajam velik del 22. in 23. točke obrazložitve sklepa v tej zadevi, kjer Ustavno sodišče zavzame stališče do relevantnih trditev in opiše, kaj se bo zgodilo, če bo zadeva zadržana ali ne.

»22. V primeru, da Ustavno sodišče izpodbijanih določb ne zadrži, se bodo na podlagi prvega odstavka 42. člena ZODPol-G v treh mesecih od uveljavitve ZODPol-G začeli posebni izbirni postopki za položaje vodij organizacijskih enot ... iz 49.a člena ZODPol. Če se bodo ti postopki izvedli in zaključili pred končno odločitvijo Ustavnega sodišča, bosta za delavce, ki bodo na podlagi teh postopkov izbrani, veljala 49.a in 49.b člena ZODPol, kar pomeni, da bodo na

V 23. točki obrazložitve večina navede zgolj to, da je »vendarle« upoštevala, da bi dokončna uveljavitev nove ureditve (in njena morebitna kasnejša razveljavitev zaradi protiustavnosti) »povzročila dodatne škodljive posledice, vključno s posledicami za novo vzpostavljene organe RTV Slovenija in položaje tistih, ki bi bili nanje imenovani.« Katere so te »dodatne škodljive posledice«, ni pojasnjeno. To vprašanje ostane nedorečeno.

Hkrati tudi ni jasno, kaj naj bi bile tako imenovane »posledice za novo vzpostavljene organe RTV«. Ima večina v mislih, da bi bili ti organi lahko odstavljeni in vzpostavljene stare strukture? Takšno implicitno sugeriranje je res problematično. Veliko vprašanje je, kakšne so pristojnosti Ustavnega sodišča v primerih abstraktne presoje aktov. Gotovo lahko ugotovi protiustavnost nove zakonske ureditve, vendar ta velja *ex nunc* in ne *ex tunc*. Oživljanje mandatov, ki so prenehali pa je povsem drugo vprašanje...

Četudi pustimo ob strani nejasnost zgoraj navedene misli iz 23. točke, je sklicevanje na (nejasne) posledice, ki bi nastale za novo vzpostavljene organe RTV, kot okoliščino, ki vpliva na to, da se izvrševanje zakona zadrži, sprevrženo. V interesu nasprotnih udeležencev je, da se vzpostavijo novi organi. Ustavno sodišče škode zaradi

---

navedene položaje premeščeni za določen čas petih let, njihova razrešitev pa bo mogoča iz vseh razlogov, navedenih v drugem odstavku 49.b člena ZODPol. Po drugi strani bodo delavci, ki so v času uveljavitve ZODPol-G navedene položaje zasedali, pa v posebnem izbirnem postopku na te položaje ne bodo izbrani, z delom na teh položajih prenehali. Če bo Ustavno sodišče kasneje ugotovilo, da je izpodbijana ureditev protiustavna, bo prišlo do konflikta med pravico novo izbranih delavcev, da ostanejo na položaju, na katerega so bili premeščeni, in pravico predhodnih delavcev, da se vrnejo na položaj, ki jim je v nasprotju z Ustavo prenehal. Izvrševanje izpodbijane ureditve do končne odločitve Ustavnega sodišča bi tako lahko vsaj za eno od navedenih skupin delavcev povzročilo težko popravljive ali celo nepopravljive škodljive posledice. Upošteva je očitke predlagatelja, da izpodbijana ureditev protiustavno posega v samostojno, neodvisno in strokovno delo policije, pa bi lahko težko popravljive ali nepopravljive posledice nastale tudi na širšem področju delovanja državne uprave, zagotavljanja varnosti ljudi in delovanja pravne države.

23. Zadržanje izpodbijane ureditve do končne odločitve v tej zadevi po drugi strani težko popravljivih škodljivih posledic po oceni Ustavnega sodišča ne bi povzročilo. Edina posledica zadržanja bo, da bo izvedba posebnih izbirnih postopkov za nekaj časa odložena. Vlada sicer navaja, da bo v primeru zadržanja prišlo do zastoja v razvoju organizacije policije, optimizacije njenih delovnih procesov ter da bo zastal trend rasti medosebnih odnosov in s tem povezanega spodbujanja zadovoljstva zaposlenih, ki se posledično kaže tudi v bolj učinkoviti policiji kot instituciji z namenom zagotavljanja varnosti vsem njenim prebivalcem. Vendar pa Vlada s tem ni izkazala potrebe po takojšnji spremembi ureditve, ki je po zatrjevanju predlagatelja v veljavi že trideset let, oziroma možnosti, da bi z odložitvijo uveljavitve izpodbijane ureditve do končne odločitve Ustavnega sodišča nastala težko popravljiva ali nepopravljiva škoda.«

uveljavitve zakona (nezadržanja) ne more utemeljevati s tem, da bo za nasprotne udeležence slabše, če se vzpostavi to, kar sami želijo (nove vodstvene strukture, namreč). Hkrati pa v tem delu sklep zdrsne na nivo vprašanja položajev individualnih oseb – nekaj, kar je bilo na začetku presoje po mnenju večine postavljeno na stran (21. točka obrazložitve).

Iz sklepa izvemo samo še to, da je delno zadržanje zakona blažje od zadržanja v celoti (24. točka obrazložitve) in da bo takšno, delno zadržanje vsaj deloma omililo nastanek škodljivih posledic. Škodljivih posledic za koga ali kaj večina ne pove. Glede na to, da začasno zadržanje koristi pobudnikom, se zdi, kot da bo takšno zadržanje vsaj deloma omililo posledice škode, ki bi nastala pobudnikom. Zdi se pa se celo lahko, kot da ta navedba predstavlja nekakšen argument tehtanja. V smislu: ker bi v obeh primerih nastale škodljive posledice, jih bomo pač povzročili nekoliko manj, kot bi jih z zadržanjem celotnega zakona. S tem bomo uravnotežili to neprijetnost za obe strani.

Če sklenem: iz izdanega sklepa je nemogoče ugotoviti, kateri so bili tisti razlogi, ki so večino prepričali v to, da bo do hujših posledic prišlo, če zakona ne zadržimo. Iz obrazložitve ni mogoče razbrati niti tega, katere razloge je večina štela za relevantne, še manj pa, zakaj so razlogi za zadržanje tehtnejših od tistih proti. Če zadevo primerjamo recimo samo z nedavnim primerom marca 2022 izdanega sklepa o začasnem zadržanju Zakona o omejitvi in porazdelitvi valutnega tveganja med kreditodajalci in kreditorejmalci kreditov v švicarskih frankih,¹² lahko tam občudujemo šolski primerek dobro utemeljenega sklepa. Ne samo, da Ustavno sodišče škodljive posledice obravnava po skupinah, ki jih bodo čutile (škodljive posledice za pobudnice, za druge subjekte in za bančni sistem kot celoto),¹³ ampak opravi prepričljivo in jasno argumentirano tehtanje.¹⁴

Že samo ta primerjava kaže na kršitev sodniške obveze obrazložiti svojo odločbo in hkrati velik odstop od dosedanjih zahtev po obrazloženosti sklepov Ustavnega sodišča v zadevah začasnega zadržanja.¹⁵

IV. Tehtanje

Sama zadevo vsebinsko tehtam povsem drugače. Tudi zame je pri začasnem zadržanju ključen položaj RTV kot institucije. Če tehtamo samo te škodljive posledice, pa imamo na eni strani argumente pobudnikov, da je novi zakon protiustaven in bi lahko omogočil, da bi politika prek sestave Sveta vplivala na delovanje RTV, na drugi strani

---

¹² Sklep št. U-I-64/22, U-I- 65/22.

¹³ Prav tam, 9. in 12. točka obrazložitve.

¹⁴ Prav tam, 13. in 14. točka obrazložitve.

¹⁵ Glej recimo tudi zadevo št. U-I-4/20. Vzorna obrazložitev škodljivih posledic na eni in na drugi strani ter tehtanje zajemajo točke 26–34, v obsegu sklepa pa kar 4 strani.

pa trditve nasprotnih strank, da je sedanje stanje na RTV takšno, da omogoča vpliv politike. Pri tem navajata sledeče glede obstoječega stanja na RTV:¹⁶

- razmere, v katerih prihaja do podrejanja programske politike RTV Slovenija vladajoči politiki;
- nesorazmerna politična zastopanost in politično obvladovanje dveh ključnih organov RTV Slovenija,
- številni politično motivirani pritiski na zaposlene (predvsem novinarje),
- posegi v program, grožnje in kaznovanje novinarjev ter številne odpovedi novinarjev,
- manjši ugled RTV Slovenija v javnosti oziroma zaupanje javnosti v njeno kredibilnost in verodostojnost,
- manjša medijska relevantnost (javno dostopne informacije naj bi izkazovale drastičen padec gledanosti programov TV Slovenija in obiskanosti spletnega portala MMC),¹⁷
- slabša kvaliteta programov in nižanje profesionalnih standardov,
- posledično poslovna škoda,
- vse to pa je potrjeno tudi v neodvisnih poročilih mednarodnih organizacij (poročilo Reporters Without Borders za leto 2022 in poročilo The Media Pluralism Monitor, Monitoring Media Pluralism in The Digital Era iz julija 2021).¹⁸

Pri začasnem zadržanju je v navadi, da trditvam obeh strani (če niso očitno nerazumne in pravno nerelevantne) verjamemo, kar je bilo tudi večkrat ponovljeno v diskusiji. Predstavljajmo si torej, da so navedbe obeh strani resnične. Da je nova ureditev zares protiustavna in da je stanje, kot ga opisuje Vlada resnično. Če tehtamo samo posledice za institucijo RTV, potem imamo na eni strani še neobstoječe posledice nove, protiustavne ureditve, na drugi pa izkazan učinek obstoječe ureditve. Če verjamemo obema stranema, je stari zakon dejansko že pripeljal do situacije, za katero se pobudniki zgolj bojijo, da bo nastala v prihodnosti. Z drugimi besedami: izvrševanje sedanjega zakona je pripeljalo do situacije, v kateri je že ogrožena ustavna vloga RTV; nekaj, za kar pobudniki trdijo, da bo šele nastopilo z novo ureditvijo.

Večina bi tako morala opraviti svojo nalogo in argumentirano obrazložiti, kako lahko grožnja uveljavitve še neveljavne (četudi) protiustavne ureditve odtehta realnost nesorazmerne politične zastopanosti v vodstvu in organih RTV, političnih pritiskov, kaznovanj novinarjev, odpuščanj, posegov v program RTV, ki so dosegli to mero, da to ni ostalo neopaženo od pristojnih mednarodnih institucij. To, česar se pobudniki bojijo,

---

¹⁶ Glej 13. in 14. točko obrazložitve sklepa v obravnavani zadevi.

¹⁷ Gledanost TV Slovenija naj bi v času aktualnega vodstva in Programskega sveta padla tudi za 20 odstotkov. MMC naj bi po merjenosti obiskanosti spletnih strani padel s četrtega na osmo mesto. Ugled TV Slovenija in njenega programa je pod vodstvom aktualnega generalnega direktorja in njegovih sodelavcev padel za 17 odstotnih točk v primerjavi z drugimi mediji.

¹⁸ Glej 13. točko obrazložitve sklepa v obravnavani zadevi.

je že realno stanje na RTV, če verjamemo obema pobudnikoma. Z drugimi besedami: začasno zadržanje odpravlja grozečo nevarnost, slepo pa je do obstoječih dejstev.

Lahko pa tudi razumem večino, ki je imela težave obrazložiti, da je potencialna nevarnost političnega vpliva večja kot dejanski obstoj političnega vpliva.

Kljub zavezi, da bo Ustavno sodišče takoj¹⁹ nadaljevalo z vsebinsko presojo, je kakršnakoli napoved, kdaj bomo lahko zares odločili, nemogoča. Zadeva je izredno kompleksna: ne samo, da gre za 5 pobudnikov, katerih pravni položaji so zelo različni, ampak so tudi navedbe večplastne. V igri je cela vrsta ustavnih pravic. Poleg tega, poznavajoč naravo dela kolegijskega organa, usklajevanj, piljenj, težav pri doseganju večine glede vseh delov izreka, vem, da se lahko takšno odločanje zelo zavleče.

V. Kaj bo sklep dosegel?

Za krono vsega, pa se zdi, da je večina pri začasnem zadržanju spregledala ključni, 18. člen ZRTVS-1B. Ta namreč določa, da je Svet RTV konstituiran, ko so v Uradnem listu objavljeni sklepi o imenovanju oziroma izvolitvi večine vseh članov Sveta. Če beremo to določbo v kombinaciji z drugim odstavkom 22. člena ZRTVS-1B, ki določa, da stara Programski svet in Nadzorni svet ter nanju vezani odbori delujejo samo do konstituiranja Sveta, potem je jasno, da je večina s svojo odločitvijo RTV spravila v pat pozicijo, ker ni (če je to pač želela) zadržala tudi omenjenih dveh členov.

Če lahko še naprej tečejo postopki imenovanja (novih) članov Sveta na podlagi 5. in 6. člena ZRTVS-1B (kar izrecno poudarja 25. točka obrazložitve) in če se lahko v skladu z nezadržanim drugim odstavkom 18. člena Svet vseeno konstituira (*ex lege*), potem je večina dosegla samo to, da v skladu z (nezadržanim) drugim odstavkom 22. člena ZRTVS-1B, obstoječi Programski in Nadzorni svet ter nanju vezani odbori v hipu, ko bodo v Uradnem listu objavljeni potrebni sklepi, ne bodo več smeli nadaljevati z delom. Medtem pa tudi na novo konstituiran Svet ne bo smel delovati, ker je večina zadržala izvrševanja 23. (razen tretjega odstavka), 24. in 25. člena ZRTVS-1B. RTV se bo na podlagi tega sklepa torej znašla v situaciji, ko ne bo imela ključnih organov. Zdi se, da se večina tega niti ne zaveda.

VI. Sklepno

Naj za konec utemeljim ostre uvodne besede.

Sklep je nedomišljen: na hitro opravi s petimi zelo različnimi pobudniki, tako da štiri od njih pomeče z mize in se navidezno ukvarja samo z enim, RTV. Kljub temu pa tako na

---

¹⁹ Glej 23. točko obrazložitve sklepa v obravnavani zadevi.

odločanje kot na obrazložitev vplivajo raznoliki, nediferencirani argumenti, ki jih je iz odločitve nemogoče razbrati. Očitno nedomišljen je tudi način začasnega zadržanja.

Namesto da bi v obrazložitev tehtanja vložili mentalni napor, se večina zadovolji z v bistveni stvari neobrazloženim sklepom ter se navidezno dobrodušno, spravljivo ustavi nekje na sredi s salomonsko ugotovitvijo, da bi škodljive posledice nastale v obeh primerih, če zakon zadržimo ali ne.²⁰ Za njih so pretehtale neizrečene »dodatne škodljive posledice« (23. točke obrazložitve). Kaj sploh je sodišče tehtalo in kako, pa ostaja skrivnost. Takšna opustitev dolžnosti obrazložitve je nedopustna v kateremkoli sklepu Ustavnega sodišča, kaj šele pri odločitvi o tako sistemsko pomembnem vprašanju, ki se nanaša na za demokracijo ključno pravico – pravico javnosti do obveščенosti (39. člen Ustave).

Sklep je tudi rezultatsko zaletav. Manjšina treh sodnic, v kateri sem bila tudi sama, je v maratonskih razpravah na plenumih podala raznolike pravne ugovore, predlagala celo izvedbo naroka (drugi odstavek 28. člena ZUstS), na katerem bi lahko zaslišali priče in izvedence, opozarjala na številne zaplete, do katerih bo izvrševanje tega sklepa privedlo, se ves čas tudi trudila izboljšati argumentacijo sklepa, čeprav ga niti nismo podpirale, vendar je večina ostala gluha za naše argumente.

Ta premočrtna usmerjenost v rezultat ne glede na vse, ko tudi relevantne, dobronamerne pripombe niso slišane, je znak slabega sodnega odločanja. Še precej več pa pove o naravi in motivacijah takega odločanja. Narava našega dela je pač taka: večina ima prav, ne glede na to, je sklep nekoherenten, tako rekoč neobrazložen, ter celo, če vsebuje grobe in očitne napake.

Katja Šugman Stubbs, l.r.
Sodnica

---

²⁰ Glej 19. in 22. točko obrazložitve sklepa v obravnavani zadevi.